

Din mijlocul furtunii

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Unde erai tu când am întemeiat pământul
_____? Spune, dacă ai pricepere _____.” (Iov 38:4)

Oricât de diferite ar fi între ele, personajele din cartea lui Iov au totuși în comun un lucru: aveau foarte multe de spus despre Dumnezeu sau, cel puțin, despre ce știau cu privire la Dumnezeu. Și, după cum am văzut, multe dintre convingerile lor erau adevărate. Cine ar putea contrazice o declarație de felul acesta: „Întreabă dobitoacele, și te vor învăța; păsările cerului, și îți vor spune; vorbește pământului, și te va învăța, și peștii mării îți vor povesti. Cine nu vede în toate acestea dovada că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri? El ține în mână sufletul a tot ce trăiește, suflarea oricărui trup omenesc” (Iov 12:7-10)? Ori de felul acesta: „Oare va răsturna Dumnezeu dreptul? Sau va răsturna Cel Atotputernic dreptatea?” (Iov 8:3)?

Motivul discuției lor era suferința lui Iov, iar subiectul principal era Dumnezeu. Însă, pe parcursul dialogului, Domnul rămâne ascuns, stă undeva în spatele scenei.

Și, cu toate că El este subiectul dezbaterii, rămâne acolo până la momentul oportun, când intră în scenă și vorbește.

„Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii și a zis:” Iov 38:1 VDC

1. Citește Iov 38:1. Cine vorbește aici și prin ce se deosebește cuvântarea aceasta de toate celelalte, de mai înainte?

„După aceste întâmplări, Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Avram într-o vedenie și a zis: „Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare.” Avram a răspuns: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii, și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc.” Și Avram a zis: „Iată că nu mi-ai dat sământă, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu.” Atunci, Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.” Și după ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri.” Și i-a zis: „Așa va fi sământa ta.” Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.” Geneza 15:1-6 VDC

Domnul reapare aici pentru prima oară de la momentul în care i-a zis lui Satana: „Iată, ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața” (Iov 2:6).

Apariția Sa este cu totul neprevăzută pentru cititor. Iov 37 se încheie cu cuvântarea lui Elihu și, imediat după aceea, suntem luați pe neașteptate de declarația: „Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii” (Iov 38:1).

Cuvântul „furtună” și sinonimele lui, „vijelie” sau „vârtej”, sunt folosite atunci când Dumnezeu li se arată oamenilor (Isaia 29:6; Zaharia 9:14), dar și în relatarea luării lui Ilie la cer: „Când a voit Domnul să ridice pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie pleca din Ghilgal cu Elisei” (2 Împărați 2:1).

Nu ne sunt oferite amănunte despre această *teofanie* (manifestarea vizibilă a lui Dumnezeu în fața oamenilor), dar este clar că aici vocea lui Dumnezeu nu sună ca „un susur blând și subțire” (1 Împărați 19:12), ci este foarte sonoră – atât de sonoră, cât să-i atragă atenția lui Iov.

2. Ce învățăm din următoarele texte despre cât de aproape este Dumnezeu de noi? Geneza 15:1-6; Geneza 32:24-32; Ioan 1:29.

„Iacov însă a rămas singur. Atunci, un om s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor. Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scărântit încheietura coapsei lui Iacov, pe când se lupta cu el. Omul acela a zis: „Lasă-mă să plec, căci se revărsă zorile.” Dar Iacov a răspuns: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.” Omul acela i-a zis: „Cum îți este numele?” „Iacov”, a răspuns el. Apoi a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel (Cel ce luptă cu Dumnezeu), căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor.” Iacov l-a întrebat: „Spune-mi, Te rog, numele tău.” El a răspuns: „Pentru ce îmi ceri numele?” Și l-a binecuvântat acolo: Iacov a pus locului aceluia numele Peniel (Fața lui Dumnezeu); „căci”, a zis el, „am văzut pe Dumnezeu față în față, și totuși am scăpat cu viață”. Răsărea soarele când a trecut pe lângă Peniel, însă Iacov schiopăta din coapsă. Iată de ce, până în ziua de azi, israeliții nu mănâncă vâna de la încheietura coapsei, căci Dumnezeu a lovit pe Iacov la încheietura coapsei în vână.” Geneza 32:24-32 VDC

Biblia ne învață marele și importantul adevăr că Dumnezeu ne este aproape, că nu ne-a creat pentru ca apoi să stea la distanță. De aceea, oricâte supărări și necazuri am avea, să ne păstrăm convingerea că El este lângă noi și că este demn de toată încrederea noastră!

Una este să știi din teorie că Dumnezeu este aproape și cu totul alta este să știi din practică. Cum te poți apropia de Dumnezeu pentru a fi încurajat și mângăiat de El?

„A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” Ioan 1:29 VDC

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să observe că întrebările puse de Dumnezeu lui Iov cu privire la ceea ce a creat El, deși par multe și fără legătură cu problema lui, îi oferă totuși lui Iov un răspuns.
- La nivelul sentimentelor:** Să perceapă, măcar în parte, **dezgustul total pe care l-a simțit Iov față de propria persoană** când și-a dat seama cât de greșite au fost căutările lui.
- La nivel practic:** Să-și abandoneze **părerile greșite cu privire la caracterul lui Dumnezeu** și la modul în care ar trebui să le rezolve El problemele.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Întrebări retorice

- A. Există vreă lecție despre suferința lui Iov pe care să ne-o dea întrebările lui Dumnezeu din Iov 38 și 39?
- B. Ce importanță are acceptarea doctrinei biblice despre crearea lumii pentru concepția noastră creștină despre lume și viață?

II. Sentimente: Dezgust față de propria persoană

- A. **A avut Iov un motiv întemeiat ca să se pocăiască în țărână și cenușă?** Nu era el deja un om fără prihană? Explică.
- B. Cum îl ajută pocăința să găsească un răspuns la întrebările lui și chiar mai mult decât atât?

III. Practic: Abandonarea ideilor noastre greșite despre Dumnezeu

- A. **Ce reacție ai după ce citești lunga listă de întrebări puse de Dumnezeu?** A uitat El care era de fapt problema lui Iov? Explică.
- B. Cum să abandonăm ideile noastre greșite (la care ținem uneori atât de mult) despre caracterul lui Dumnezeu?

Rezumat: Surpriza este destul de mare când începem să citim răspunsul pe care i-l dă Dumnezeu lui Iov, din mijlocul furtunii. În loc să spună: „Tu ai dreptate și ei nu au”, El declară că toți sunt greșiți. Aceas-

După o tăcere care pentru Iov trebuie să fi fost lungă cât o veșnicie, Dumnezeu îi vorbește, dar, probabil, cel puțin pentru început, nu i-a spus chiar ce se aștepta să audă.

3. Ce întrebare i-a pus Dumnezeu lui Iov mai întâi și ce idee a dorit să-i transmită? Iov 38:2

„Cine este cel ce îmi întunecă planurile prin cuvântări fără pricepere?” Iov 38:2 VDC

În Biblie, Dumnezeu le pune adeseori întrebări oamenilor. Aceasta nu pentru că n-ar ști răspunsul, ci pentru a ne stimula, ca orice profesor bun, să ne gândim la starea noastră, să ne autoevaluăm, să ne rezolvăm problemele și să tragem concluziile adecvate. El nu pune întrebări cu scopul de a obține niște informații sau explicații pe care nu le cunoaște, ci pentru a ne ajuta să ne lămurim unele lucruri pe care nu le-am înțeles. El folosește întrebările retorice pentru a ne ajuta să descoperim adevărul.

4. Citește următoarele întrebări puse de Dumnezeu. Cu ce scop concret crezi că le-a pus? Ce idee vrea să transmită?

Geneza 3:11 „Și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?”

Geneza 4:9 “Domnul a zis lui Cain: „Unde este fratele tău Abel?” El a răspuns: „Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?”

1 Împărați 19:9 “Și acolo, Ilie a intrat într-o peșteră și a rămas în ea peste noapte. Și cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?”

Faptele 9:4 “El a căzut la pământ și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

Matei 16:13 “Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

Iov a avut foarte multe de spus despre Dumnezeu. Acum, Dumnezeu dorea ca el să înțeleagă că mai erau multe lucruri despre El pe care nu le știa sau, chiar dacă le știa, nu le înțelegea. Și, interesant, prima întrebare pe care i-o adresează se aseamănă mult cu ceea ce i-au spus deja acuzatorii săi (vezi Iov 8:1,2; 11:1-3; 15:1-3)!

Ce întrebare ar putea să îți pună Dumnezeu cu privire la starea ta și ce l-ai răspunde? Ce îți spun despre tine întrebarea Sa și răspunsul tău?

ta pentru că, în fața Celui Atotputernic, toate ideile noastre despre El își pierd valoarea și pentru că Acela care a creat lumile ne dă uneori răspunsuri uimitoare la întrebările noastre puse în scopuri greșite.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Iov 39:5,6 și Ioan 1:29

Ideea de bază: Dacă discursul lui Elihu a avut un început promițător și un final care dezamăgește total, „răspunsul” lui Dumnezeu ne surprinde complet fiindcă, de fapt, nu răspunde la întrebarea dezbătută pe parcursul ultimelor treizeci și cinci de capitole. **Lunga Sa listă de întrebări retorice ne oferă o frumoasă perspectivă asupra unui Dumnezeu Creator, profund implicat în minuni mai mari sau mai mici care se petrec în fiecare secundă în univers. Când ne aflăm în prezența Sa, ajungem să ne recunoaștem starea de oameni păcătoși.**

Cineva spunea: **„Judecă-l pe om după întrebările pe care le pune și nu după răspunsurile pe care le dă.”** Uneori, studiul pe grupe de la Școala de Sabat ia formă de predică. Uneori nu ne pricepem, ca instructori ai Școlii de Sabat, să punem întrebări bune. Sau ajungem să ne mulțumim să ne auzim pe noi înșine vorbind. Dar întrebările bune ne stimulează să gândim și să săpăm mai adânc în Cuvântul lui Dumnezeu. Exact acesta este scopul lungii liste de întrebări puse de Dumnezeu! Să punem deci și noi întrebări bune!

Discuție introductivă: Karl Barth (1886–1968), un teolog reformat elvețian, a influențat puternic teologia protestantă în secolul al XX-lea. El și-a făcut studiile în Germania, în atmosfera liberalismului protestant al vremii. Revenit în Elveția, a părăsit o biserică mică din satul Safenwil, lângă Basel. Membrii erau în majoritate muncitori și, foarte repede, el și-a dat seama că pregătirea lui teologică era total nepotrivită cu nevoile lor spirituale. A luat decizia de a citi din nou toată Biblia, fără constrângerile filosofice impuse de instruirea primită, și a ajuns la concluzia că Hristos Isus din Scripturi era viu cu adevărat. El a făcut apel la întoarcerea la Biblie și la Reformă, iar teologia lui a fost denumită ulterior „neo-ortodoxie”.

5. Citește Iov 38:4-41. Ce „răspuns” îi dă Dumnezeu aici lui Iov și cu ce scop?

Iov n-a primit, așa cum se aștepta probabil, o explicație detaliată despre motivul pentru care i se întâmplaseră atâtea nenorociri. A primit în schimb o serie de întrebări retorice în care puterea creatoare a lui Dumnezeu era așezată în contrast cu efemeritatea și ignoranța lui.

Mai departe, Dumnezeu îi atrage atenția asupra câtorva minuni și mistere ale lumii create de El, reluând seria de întrebări retorice cu referire nu numai la întemeierea Pământului, ci și la fenomenele meteorologice și chiar la stele: „Poți să înnozi tu legăturile Găinușei sau să dezlegi frânghiile Orionului?” (Iov 38:31). După aceea, îi îndreaptă privirea înapoi, către planeta Pământ, luând la rând tot ce există pe ea, de la înțelepciunea umană (Iov 38:36) până la viața animalelor sălbatice (Iov 38:39-41) – o temă abordată mai în detaliu în Iov 39. Dacă ar fi fost scrisă astăzi cartea lui Iov, probabil că printre întrebările Domnului s-ar fi aflat și acestea: „Cine unește quarcurile în protoni și neutroni?”, „Unde erai când am stabilit constanta lui Planck?”, „Prin înțelepciunea ta curbează gravitația spațiul și timpul?”

Toate aceste întrebări au un singur răspuns posibil: „Eu nu știu!” Iov n-a fost de față la niciunul dintre aceste evenimente și știa prea puține despre fenomenele amintite. Dumnezeu urmărește să-i arate că, deși era un om înțelept și cu vază, deși vorbise despre El mai „drept” (Iov 42:7) decât prietenii lui, cunoștințele lui despre Cel Preaînalt erau infime. Iar lipsa de cunoștințe despre lumea creată era cea mai bună dovadă a marii lui ignoranțe cu privire la caracterul Său.

Dacă știa atât de puține despre lumea creată, atunci câte știa despre Creator? Ce mare diferență între Creator și creatură, între Dumnezeu și om! Dumnezeu Se compară cu Iov, dar ar fi putut la fel de bine să se compare cu orice alt om. Ce suntem noi în comparație cu El? Și totuși, câte a făcut pentru noi ca să ne mântuiască și să ne dea speranța părtășiei veșnice cu El!

Ceeeeee???

Extraordinar, nu pot crede...voi ce părere aveți?

Ca adventiști de ziua a șaptea, nu suntem de acord neapărat cu tot ce a spus Barth, dar experiența lui este o frumoasă ilustrare a puterii Cuvântului lui Dumnezeu de a transforma. Una dintre expresiile sale caracteristice este aceea că Dumnezeu e „Cel cu totul altfel”, complet diferit de orice ne-am imagina. El este diferit de toate așteptările noastre, chiar și de ideile noastre bine formulate și, adesea, când ni Se arată, ne ia prin surprindere. La fel, când începe să vorbească în Iov 38, ne ia prin surprindere. El este „Cel cu totul altfel”, care ne contrariază prin întrebările Sale. **Ce răspuns te-ai fi așteptat să dea la cuvântările lui Iov și ale prietenilor lui?**

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Discursul lui Yahweh

(Revedeți împreună în grupă Iov 38; 39; 40:1,2.)

Iov 38:1 are legătură directă cu Iov 38:35 și transformă în sfârșit monologul lui Iov într-un dialog cu Dumnezeu. După cum am văzut, când ne punem întrebări despre suferință, ne punem de fapt întrebări cu privire la caracterul lui Dumnezeu. În următoarele două capitole, Dumnezeu Însuși ne oferă o frumoasă descoperire despre caracterul Său. Și prin ea ne dă și răspuns la întrebarea: „Cine este cel ce...?” (Iov 38:2). În lumina lui Dumnezeu, ne facem o imagine realistă despre noi înșine.

Prin întrebări directe, Dumnezeu ne îndreaptă atenția către crearea lumii noastre și absența omului la acest eveniment primordial (Iov 38:4-7). Apoi prezintă diferitele aspecte ale stăpânirii Sale asupra cerului și pământului, începând cu marea (Iov 38:8-11), continuând cu ciclicitatea zilei (Iov 38:12-15) și cu tărâmul morții (Iov 38:17) și încheind cu pământul și elementele naturii (Iov 38:18-30) și cu cerurile (Iov 38:31-38). Începând de la versetul 39 și în continuare, în capitolul 39, El vorbește despre grija Sa pentru animale. **Dumnezeu le dă făpturilor Sale libertate, viteză, forță și așa mai departe.**

Ultima întrebare retorică din prima Sa cuvântare se găsește în Iov 40:2: „Cel ce se ceartă cu Cel Atotputernic Îi va da Lui învățătură?” (NTR). Ea conține numele divin care evidențiază cel mai bine suveranitatea Sa absolută: „Shaddai”. El este Cel Atotputernic. În comparație cu El, cine este

Când citim întrebările adresate de Dumnezeu, ne dăm seama că Iov, care a trăit acum câteva mii de ani, n-avea de unde să aibă atâtea cunoștințe despre lumea creată. De exemplu, oamenii (câțiva dintre ei, cel puțin) au înțeles abia în jurul anului 1500 d.Hr. că impresia de deplasare a Soarelui pe cer se datora rotației Pământului în jurul axei sale și mișcării lui de revoluție în jurul Soarelui – un adevăr pe care noi astăzi îl considerăm de la sine înțeles.

Grație în mare parte științei moderne, astăzi avem cunoștințe despre unele lucruri din lumea naturală care, pentru oamenii din timpurile biblice, erau de nepătruns. Dar, **cu toate aceste progrese, cunoștințele noastre despre lumea naturală și despre originile ei sunt încă limitate.**

6. Notează câteva întrebări din capitolele 38 și 39 la care omul modern ar putea să dea un răspuns.

„Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului? Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri. Unde este drumul care duce la locașul luminii? Și întunericul unde își are locuința? Iov

38:18-19 VDC

Sigur că știința ne-a descoperit unele fațete ale realității necunoscute până la data aceea. Dar mai rămân încă atât de multe lucruri de descoperit! În multe privințe, **știința**, departe de a fi risipit splendoarea și misterul creației lui Dumnezeu, **a făcut-o și mai fascinantă, scoțând la iveală o profunzime și o complexitate pe care generațiile anterioare n-au bănuțit-o.**

„Lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri pe vecie» (Deuteronomul 29:29). El nu le-a descoperit niciodată oamenilor modul exact în care a creat lumea. Înțelepciunea omenească nu poate pătrunde tainele Celui Preaînalt. Puterea Sa creatoare este tot atât de nepătrunsă ca existența Sa.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2015, p. 106

7. Ce ne spun următoarele texte despre limitele cunoașterii umane? 1 Corinteni 3:19; 1 Corinteni 1:18-27.

„Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: „El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.” 1 Corinteni 3:19 VDC

În pofida cunoștințelor numeroase acumulate de oameni în ultimele sute de ani, lumea creată rămâne plină de miracole și mistere greu de dezlegat. Cu cât aflăm mai multe despre ea, cu atât ni se pare mai captivantă și mai enigmatică. Ce lucruri din lumea creată te uimesc?

lov? La toate întrebările Sale, lov nu poate da niciun răspuns. Este atitudinea profesorului care îi predă Tora („învățătură”) elevului său. lov trebuie să admită de cel puțin șaptezeci de ori că nu știe și că mintea lui mărginită nu poate cuprinde înțelepciunea infinită a lui Yahweh.

De discutat: Ce răspunsuri ai putea să dai la întrebările puse de Dumnezeu tu, care ai la dispoziție cunoștințe științifice despre natură?

II. Un proiect inteligent

(Revedeți împreună în grupă lov 38 și 39.)

Întrebările lui Dumnezeu din lov 38 și 39 ne prezintă o imagine despre cosmosul creat, care ne taie respirația. Scopul lor nu este acela de a atesta că lumea noastră a fost creată de Dumnezeu (pe timpul lui lov, nu avea nimeni nevoie de așa ceva), ci de a arăta spre existența în univers a ceea ce este cunoscut ca *design inteligent*.

Designul inteligent este teoria potrivit căreia particularitățile universului sunt explicate cel mai bine printr-o cauză inteligentă și nu prin modelul darwinist al selecției naturale. Darwin însuși a declarat: „Dacă s-ar putea demonstra că există un organ complex care n-a putut să se formeze prin modificări mici, numeroase și succesive, teoria mea s-ar prăbuși complet” (Darwin, citat de Jim Gibson în „Is there design in nature?”).

Teoria aceasta, a designului inteligent a fost combătută pe motiv că ar fi pseudoștiințifică, dar un număr tot mai mare de oameni de știință abordează acest subiect. Argumentul *perfecțiunii* sau al *complexității ireductibile*, cum mai este el numit, susține următoarele: „Organismele vii prezintă elemente care arată o așa interdependență complexă între părți, încât observatorul cu o minte deschisă va recunoaște că ele sunt produsul unui creator inteligent” (vezi articolul lui Gibson citat mai sus).

Însă nu toți ajung la concluzia că designerul inteligent este Dumnezeul Bibliei, ci caută o cauză naturală sau o explicație filosofică, precum panteismul, teosofia, filosofia New Age etc. Totuși recunoașterea existenței designului dă elan demersurilor de căutare a designerului. Cuvântarea lui Dumnezeu din cartea lui lov ne reamintește de frumusețea complexă a ordinii create de El. Să reținem totuși că revelația prin natură, deși ne îndreaptă privirea spre Dumnezeul Creator (Romani 1 și 2), nu ne prezintă

„Domnul a vorbit lui Iov și a zis: „Ești încredințat acum tu, care vorbești împotriva împotriva Celi Atotputernic? Tu, care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun răspuns de dat?” Iov a răspuns Domnului și a zis: „Iată, eu sunt prea mic. Ce să-Ți răspund? Îmi pun mâna la gură.” Iov 40:1-4
Joi, 8 decembrie **Pocăința în țărână și cenușă**

8. Citește Iov 40:1-4 și Iov 42:1-6. Care a fost reacția lui Iov în fața revelației de Sine a lui Dumnezeu?

„Iov a răspuns Domnului și a zis: „Știu că Tu poți totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale.” – „Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?” – „Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep.” – „Ascultă-Mă și voi vorbi; te voi întreba și Mă vei învăța.” – „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut. De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă.” Iov 42:1-6 VDC

Iov s-a simțit copleșit. În răspunsul său, el repetă întrebarea pe care i-a pus-o Dumnezeu: „Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?” (Iov 42:3) și recunoaște că a vorbit despre lucruri pe care nu le înțelegea.

Observă totodată ce spune el în Iov 42:5. **Dacă până la momentul acela doar auzise vorbindu-se despre Dumnezeu, acum L-a și văzut, în sensul că a obținut o imagine mai clară despre El, iar pentru că L-a văzut, a ajuns la o mai bună cunoaștere de sine.** De aceea, i s-a făcut scârbă de el însuși și s-a pocăit în țărână și cenușă.

„În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul sezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.” Isaia 6:1 VDC

9. Citește Isaia 6:1-5 și Luca 5:1-8. Ce asemănări există între reacția lui Isaia, cea a lui Petru și cea a lui Iov?

„Seranamii stăteau deasupra Lui și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau. Strigau unul la altul și ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!” Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna și casa s-a umplut de fum. Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, tociuesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe împăratul, Domnul oștilor!” Isaia 6:2-5 VDC

În toate aceste situații, este ilustrat un adevăr biblic elementar: **păcătoșenia omului.** Iov era „fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se abătea de la rău” (Iov 1:1). **Oricât de mult a îndurcat Satana să-l întoarcă împotriva lui Dumnezeu, el a rămas credincios.** A rămas consecvent convingerilor sale.

Dar ce descoperim în finalul cărții care îi poartă numele? Când întrezărește sfințenia și puterea lui Dumnezeu, Iov se face mic, la fel ca Isaia și Petru, conștient de păcătoșenia și nimicnicia lui. Noi toți suntem oameni căzuți, păcătoși; însăși natura noastră ne aduce în conflict cu Dumnezeu. De aceea, **niciunul dintre noi nu se poate mântui singur,** nu poate face suficiente fapte bune ca să merite vreo favoare din partea lui Dumnezeu. De aceea, noi toți – chiar și cei mai buni dintre noi, care sunt, la fel ca Iov, fără prihană și curați la suflet, care se tem de Dumnezeu și se abat de la rău – avem nevoie de har, avem nevoie de un Mântuitor, avem nevoie de Cineva care să facă pentru noi ceea ce noi nu suntem capabili să facem. Din fericire, avem toate acestea și chiar mai mult decât atât în Isus!

Imaginează-ți cum ar fi să te afli chiar acum în fața lui Dumnezeu.

Cum ai reacționa?

„Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mrejele. S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țarm. Apoi, a șezut jos și învăța pe noroade din corabie. Când a încetat să vorbească, a zis lui Simon: „Depărtează-te la adânc și aruncă-ți mrejele pentru pescuire.” Drept răspuns, Simon l-a zis: „Învățătorule, toată noaptea m-am odat și n-am prins nimic, dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!” După ce le-au aruncat, au prins multe pești care se umplu de multe de pești că începeau să li se rupă mrejele. Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile. Când a văzut Simon, Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus și l-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos.” Luca 5:1-8 VDC

un tablou complet al Dumnezeului Mântuitor, înțelegere de care avem nevoie pentru mântuirea noastră.

De discutat: De ce este atât de important pentru noi, adventiștii de ziua a șaptea, să susținem relatarea biblică despre crearea recentă a vieții pe pământ?

III. Pocăința

(Revedeți împreună în grupă Iov 40:3,4 și 42:1-6.)

Întâlnirea cu Dumnezeu are ca efect trezirea noastră la realitate: ne vedem mai bine așa cum suntem de fapt, niște păcătoși. „Cu cât te vei apropia mai mult de Iisus, cu atât ți se va părea că ești mai păcătos, deoarece vederea ta spirituală va deveni mai clară, iar imperfecțiunile tale vor fi mai evidente, în contrast distinct și deplin cu natura desăvârșită a lui Iisus.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, ed. 2013, p. 80. Aceasta a fost experiența lui Iov; ea l-a trimis în brațele lui Dumnezeu și l-a ajutat să-L cunoască mai bine.

De discutat: De ce a fost necesar ca Iov să se pocăiască în țărână și cenușă? Nu era el deja un om fără prihană?

3. APLICAȚIA

Intervenția lui Dumnezeu este cu totul altfel decât ne-am așteptat, dar are o valoare practică extraordinară pentru toate problemele cu care ne confruntăm. Indiferent ce întrebări ne-ar pune, tot n-am putea să răspundem nici noi altfel decât a răspuns Iov.

Întrebări

1. I-a dat Dumnezeu lui Iov în cuvântarea Sa vreun răspuns sau nu? Explică.

2. Ce răspuns dă cuvântarea Sa din cartea lui Iov la întrebările noastre?

4. ACTIVITATE

Invită-i pe membrii grupei să-și propună să petreacă în natură câte o oră în fiecare zi din săptămâna următoare (indiferent de vreme). Roagă-i să-și noteze observațiile personale despre modul cum le-a influențat viața experiența în natură.

„Dumnezeu a îngăduit ca un potop de lumină să se reverse asupra lumii, atât în domeniul științei, cât și în cel al artei; dar, atunci când unii dintre așa-numiții oameni de știință se ocupă de aceste subiecte numai din punct de vedere omenesc, cu siguranță că vor ajunge la concluzii greșite. Poate fi nevinovat faptul de a face speculații dincolo de ceea ce ne-a descoperit Cuvântul lui Dumnezeu dacă teoriile noastre nu contrazic faptele care sunt prezentate în Sfânta Scriptură; dar aceia care lasă la o parte Cuvântul lui Dumnezeu și caută să explice lucrările creației Sale, bazați numai pe principii științifice, sunt purtați de curent pe un ocean necunoscut, fără hartă și fără busolă. Dacă nu sunt călăuziți de Cuvântul lui Dumnezeu în cercetările lor, oamenii cu cele mai mari capacități intelectuale ajung în încurcătură în încercările lor de a trasa relațiile dintre știință și revelație. Deoarece Creatorul și lucrările Lui sunt cu mult peste posibilitatea lor de înțelegere și pentru că nu pot să le explice prin legile naturale, aceștia consideră raportul biblic ca nefiind vrednic de încredere. Aceia care se îndoiesc de temeinicia raportului Vechiului și Noului Testament vor face un pas mai departe și vor ajunge să se îndoiască de existența lui Dumnezeu și atunci, pierzându-și ancora, vor fi lăsați să se izbească de stâncile necredinței.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2015, p. 106–107

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 25–31

1. Cui îi arată Domnul calea pe care trebuie s-o alegă?
2. Spre ce își ridică David mâinile?
3. Ce efecte spune psalmistul că are glasul Domnului?
4. Cum îi pedepsește Dumnezeu pe cei mândri?

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, capitolul 2

5. Ce ar trebui să facă membrii bisericii, în loc să se adune laolaltă și să fugă de răspundere?

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație are lucrul respectiv pentru dumneavoastră?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	În ce mod i-a răspuns Dumnezeu lui Iov? De ce astfel?	Cum putem ști că Dumnezeu este aproape de noi, chiar și când nu ne dăm seama?
2	Ce întrebare i-a pus Dumnezeu lui Iov și cu ce scop?	Care este scopul întrebărilor pe care le pune, uneori, Dumnezeu oamenilor?
3	Ce a intenționat Dumnezeu prin întrebările retorice puse lui Iov?	Ce efect au asupra noastră aceste întrebări și ce răspuns avem la ele?
4	Ce răspunsuri are știința modernă la aceste întrebări străvechi puse de Dumnezeu?	Ce teorii ale științei actuale contrazic flagrant ce este descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu?
5	Care a fost reacția lui Iov la descoperirea de Sine a lui Dumnezeu?	Ce mod de a Se descoperi ar putea folosi Dumnezeu azi, ca să ne capteze atenția?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să mulțumim pentru minunile creației!
2. Să ne rugăm pentru oamenii de știință!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

_____

Cineva dintre rude _____

_____

Cineva dintre prieteni _____

_____

Cineva dintre vecini _____

_____

Cineva din biserică _____

_____

---

10 decembrie – Dar pentru Săptămâna de Rugăciune (colectă)

